

עליהו הראול

הגליון השבועי של ימות המשיח

1491

ב"ה | ערב שבת קודש פרשת ויקרא (זכור) | י"ב אדר ב' התשפ"ד (22.3.24)

חדשות טובות

מקיימים את מצוות החג

החל מצאת השבת, נוכנים לחג הפורים, בليل החג יש לשמעו את המגילה וכן גם למחرات. במוחלט, יום הפורים יש לתת משולחו מנוט, ומتنוט לאביוונים, לצד קיים משטה המשמה. נינן להעביר את כספי מותנות לאביוונים לארגוני הצדקה המוחלקים את הסכום לעניינים.

פורים של גאולה

נשלו הנקודות לקרהת 'מצצע פורים'. במשך יום הפורים, יקיימו מוקדי חב"ד את קריאות המגילה. כשבמרקיי הערים יופעלו מוקדים לкриאה בכל שעה במשך היום, לצד חלוקת משולחי מנות. ניתן להצטרכן לקריאות אלו בכל בתים חב"ד. במקביל לפיעילות זו, יצאו צוותים מיוחדים לפיעילות עם החילים בגזרות השונות, במיוחד בשנה זו.

סיום הרמב"ם

ביום שלishi הקروب, מס'ימים את המחזור ה-43 בלימוד הרמב"ם במסלול שלושה פורקים ליום ולמחרת מתחילה את המחזור החדש. זה הזמן להצטרכן ללימוד המאוחד את עם ישראל, באחד מסלולי הלימוד. במקדי חב"ד ייערכו אירועים חוגיגים לצין הסיום.

לגלות את האמונה שבכל אחד

סיפור המגילה מעביר את המסר גם לדורנו, לראות את ההשגה הפרטית המלאה את חיינו. בכוון אכוונה זו ניתן להפוך את הכל לטובה. הכה לפועלה זו מגיע מasma רבינו שבדרנו - הרב שיליט"א מלך המשיח

bijouter נתן וצריך לגלות את האמונה העוצמתית המצוייה בלבבו של כל אחד.

אם ההסתכלות היא שהגעשה הוא רק במקורה, הרי שעיל האדם לחוש ולהביע את פחדו מהמתחולל. אך ברגע שמלගים את האמונה כי הקדוש ברוך הוא, הוא המנהל את כל הנעשה כאן בעולם, ואפילו עליה שנידף ברוח, מכון שהוא מאיתנו יתברך כדי למלא את תפקידו, הרי שבאותו רגע נעלים החששות והפחדים והאדם מגלה את בטחונו האיתן כי כל הדברים, אכן יהיו לטובה - וכך הם יהיו בפועל. כפי שנאמר "תחשוב טוב - יהיה טוב!".

בהגיע חג הפורים, בכל שנה ושנה, ובמיוחד בשנה זו, נדרשים אנו לגלות את בטחונו האיתן בברוא העולמים, השומר באופן מיוחד על כל אחד מעם ישראל, ובמיוחד על אלו הגרים בארץ ישראל, עליה נאמר "ארץ אשר .. תמיד עיני ה' אלוקיך בה מראשית השנה עד אחרית שנה".

משה שבדרנו

את הכה לאמונה זו, מקבלים עם ישראל ממשה רבינו שבכל דוד, ובדורנו מרבי שיליט"א מלך המשיח. וכי השהיה אז, בזמן גזירת המן, כאשר מרדיי היהיל את האמונה הייחודית בלביהם של עם ישראל, שלמרות הגזירה, התחזקו הם באמונה ובקיים המציאות, כך גם היום, מתגלת אצלם ישראל כוח האמונה וקיים המציאות בಗלי לעניין כל העמים.

פעולתו של הרב שיליט"א מלך המשיח, ב'מצצע תפילין' ובשאר מבצעי המציאות, הם המענינים את החוסן האמתי, לעם ישראל הפועל להבאת הגאולה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד ממש.

את המשינה האומרת כי "הקורא את המגילה למפרע - לא יצא" מפרש הבעל שם טוב, כי עליינו לקרוא את סיפור המגילה, לא רק כARIOע SHARE עבעו, אלא בעיקר כסיפור עכשווי הקשור לחיה כל יהודי, גם בזמןנו.

צדדים רבים לסיפור המגילה, בראש ובראשונה ניתן לראות בה את ההשגה הפרטית, המתגלה לאוצר הטיפוף המחבר את רצף האירועים המתוירים בה, הנפרשים על פני תשע שנים, כשהמגילה מוגלה כיצד הצליח עם לראות את הכוונה להצלת עם ישראל: סיפורו המשתה שהוביל להריגת ושתי, והוביל את אסותו בבית המלך, שבו מזימות בנתן ותרש מגלה על מזימות המלך ומצליל את חייו, מה שمبיא מאוחר יותר לביטול גזירות המן הרשע.

גלווי בהסתור

המילה אסתור, המופיע בשם של המגילה מלמדת על ההסתור שהיה במהלך כל הסיפור. שם הקב"ה אפילו לא נכתב במגילה, שנראה כאילו והכל מתנהל מעצמו ללא נס המונה את כל הטעב (בניגוד לציצית מצרים ואפילו נס הונגה בו ייצחו המעתים והחלשים). בסיפור המגילה אנו רואים רצף של מקרים שrok כאשר מחברים לנו את כל הקוצאות ניתן לעמוד על סוד ההשגה העלומה המחברת את הכל לטובות היהודים.

המסר הלמד מסיפור המגילה, אסתוראי לכל אחד בחיה. לא פעם מחשש האדם את העל טבעי שישנה את מסלול החיים בשינוי קיצוני מקצה לקצה, אלא שעלינו לדעת שקוראת הורות מראש, מכון כל דבר בהשגה פרטית, והוא המכונן את כל המקרים כולם, שייהיו תמיד להצלתו ולטובתו של כל היהודי.

תיראה מכך, דוקא בתוך העולם וההסתור הגדול

פורים של גאולה

הרב שיליט"א מלך המשיח, יצא מטיפול

שחרית בפורים עם מגילת אסתר ביזה הרק

יחי אדוןנו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

איך מוחזקים מעמד?

יוסף יצחק ליפשז נס נוהל

**הבשרוה נחתה על
ההורם מבלי הינה
מקדמת. זוג הורים
עיריים, בשנות
העשרות לחייהם,
עומדים בפני בשרוה
גדולה וקשה כל כך.
איך מתמודדים עם
בשרותן כאלו?!**

היתה זו איגרת מדהימה עם התיהדות ספציפית לבעה של המום בלבד, עם הנחיה מדוייקת מה לעשות - להתחזק בבטחון שה' נמצא איתם בכל עט'!

הנה חלקים מהאגרת המדהימה: "במה שכותב שפעמים מפחד הוא וגם נדמה לו שיש לו מיחוש הלב. ולדעתי שני העניינים הם עניינים של דמיון .. וחוזק הי' בביטחון בהשיות המשגיח על כל אחד ואחת בהשגה פרטיט ששהוא נצב עלי וכו' .. בודאי אשר כל זה מבטל העלמות ישנים במציאות וענינים כהן"ל שאין במציאות. ברכה לשירות טובות בכל הנ"ל".

הכתב של הרבי שליט"א מלך המשיח נתן להורים כוחות עצומים של בטחון בה', רוגע ושלווה, שהכל יהיה בסדה, ואכן, אט אט מצבו של התינוק הילך והשתפה הוא החל לנשום בכוחות עצמוו, לאכול בכוחות עצמו, יצא מבית הרפואה ונכנס למעון עם תינוקות בני גilo. גם מבנית התפתחותית, הוא הולך ומשלים קצב ההתקפות השלבני גilo.

לפני שבועיים הגיע יוסף יצחק ליל 3 וחג הלאקה! ילד שחי בעולם בסיס, בוצאות הביתחון בה', והברכות של מלך המשיח!

بني הזוג ר' מושי וריעיינו פרבר מצפת לא ציפו לה' כל וכל. הבשרה נחתה עליהם בהפתעה מוחלטת, מזוועת באחת את כל חייהם.

היה זה ימים ספורים אחרי שנולד בנים הצעיר. הרופאים סיימו סדרה של בדיקות מיוחדות בתינוק הקטן, בעקבותיהן הבשורות לא היו מרניות כל', "הילד שלכם נולד עם מום נדר בלב, מום חמוץ! התינוק בסכנות חיים ממשית בכל גגע", אמרו הרופאים בספר פנים מודאג. "אנו גם מוכרים לו מר' לכם בפרק, שלא תחולו לנו - החזות הרפואית - יותר מדי תקותות... אנו ממש לא טוחנים שנוכל להציג אל'ו..."

הבשרוה נחתה על ההורים מבלי הינה מקדמת. זוג הורים עיריים, בשנות העשרים לחיהם, עומדים בפני בשרוה גדולה וקשה כל כך. איך מתמודדים עם בשורות כאלו?!

התינוק נשאר מאושפז בבית הרפואה ו עבר טיפולים קשים. הוא עבר צנתורים ונתוחים לב ארכולוגים ומוסכמים. הוא לא יכול לנשום בכוחות עצמוו ולא יכול בכוחות עצמוו. מעלה נשנה הוא ניזון מצינור זונדה (צינור נשפיים) – על דרך שמצינו בנוגע ל"הΚρότος" בשמחת תורה – ש"ג' כי עשה כן בבית הכנסת שלו, אם הולך לבית הכנסת אחר שלא גמרו, ירנן וישמח גם כן עמם" (סידור אדר"ז הזקן לפני סדר התקופות) – נוסף לכך שיכולים להוסיף בשמחת פורים "ברוב עט" לאחרי השועדה בביתו עם בני משפחתו.

וותונות לאבינוים

ובנוגע ל"וותונות לאבינוים" – מובן גם פשטוט שהנתינה "ברוב עט" צריכה להיות בתכלית הזהירות בכבודם של העניינים, ע"י הנתינה "ברוב עט" לבבאי צדקה או לקופת צדקה, נסף על הנתינה לkopfat צדקה שבביתו הפרטוי, שקבעה ועשה חלק מן הבית, ובפרט בדור התבשיל [כדי להציג שוגם האכילה והשתיה הפרטית שלו חדורה בעין הצדקה, ועד שkopfat-צדקה נעשית דבר קבוע, ואילו האכילה ושתייה, וכל האכילה אינם דבר קבוע, אלא מטלטליין],

CMDODOR ממה פעם. ועוד ועיקר – לעורר אודות כללות הענן ד"קiamo מה שקיבלו כבר",

חידוש הקבלה לכל ענייני התורה ומצוות על כל השנה כולל, שייחו חזורים בנקדות היהדות, אמונה ומוסרנות נפש, שנעשית חקוקה בוכרונו תמיין, באופן שלא שייך בה שכהה או שינוי, ופערת פועלה בעבודה בפועל, כאמור, שעצם הנשמה, "הנטרות", וכל זה – מתוך הדגש מיוחדת ומוגלה בעבודה בפועל, ב"הנגלית", וכך – מתוך הדגש מיוחדת באבתה ישראל ואחדות ישראל, שפועלים זים זאת על כל ישראל, לא רק "ברוב עט", אלא כל העם ממש, שנעשים "עם אחד" בגולו, ע"י גilio נקודת היהדות שהיא אצל כל ישראל בשווה, ועד שפועלים ומוגלים אחדות של הקב"ה בכל העולם.

ברוב עם הדרת מלך

וההוואה מזה בוגר למעשה בפועל – גודל ההשתדלות בכל ענייני הפורים מותך אהבת ישראל ואחדות ישראל:

נוסף על קיום כל המצוות דימי הפורים ע"י כל מדינות המלך, מלכו של עולם, "הקרוביים והרחוקים", עד לפנה נחתת בקוצי תבל – יש להרעיש ולפרנס בכל מקום ומקום, הן בחוץ לאرض והן (ועל אחת כמה וכמה) בארכנו הקדושה, על דבר ההשתדלות שכל ענייני הפורים היו באופן ד'ברוב עם הדרת מלך",

לא מביע בוגר למקרה מגילה, דמאי קא משמעין (=מה בא להשמעינו), אלא גם בוגר לשאר ענייני הפורים, משלוח מנות ומתנות לאבינוים, ומשתה ושמחה, שאף שלא מצינו שיקפידו לעשותם "ברוב עט", אלא כל אחד ואחד לעצמו, מכל מקום, כיוון שרצוים וצריכים לסייע הגלוות (ה'פיין בין האומות") ע"י הושפה באחדותם של ישראל, כדי וכן ביותר להשתדל בכל האפשרי שוגם עניינים אלו יהיו "ברוב עט", ועד כדי כן, שכאשר יודיעים שבנה נחתת בעולם נמצא ייחודי אחד (יחידי), יש להשתדל להביא אליו (אם אין אפשרות להביאו למקום הציבו) עוד תשעה יהודים כדי שוגם הוא יוכל לקיים ענייני הפורים בציבו.

ובפרטיות יותר: בוגר למשתה ושמחה – אף שכ אחד ואחד חוגג סעודות פורים בביתו, עם בני משפטו כו', הרי, ידווע המהאג שהיה בכמה קהילות קדושות בישראל שהו הולכים בפורים מבית לבית כדי להשתדר ולהושאף בעסודת ושמחת פורים של יהודים נספים, – על דרך שמצינו בנוגע ל"הΚρόטוס" בשמחת תורה – ש"ג' כי עשה כן בבית הכנסת שלו, אם הולך לבית הכנסת אחר שלא גמרו, ירנן וישמח גם כן עמם" (סידור אדר"ז הזקן לפני סדר התקופות) – נוסף לכך שיכולים להוסיף בשמחת פורים "ברוב עט" לאחרי השועדה בביתו עם בני משפחתו.

וותונות לאבינוים

ובנוגע ל"וותונות לאבינוים" – מובן גם פשטוט שהנתינה "ברוב עט" צריכה להיות בתכלית הזהירות בכבודם של העניינים, ע"י הנתינה "ברוב עט" לבבאי צדקה או לקופת צדקה, נסף על הנתינה לkopfat צדקה שבביתו הפרטוי, שקבעה ועשה חלק מן הבית, ובפרט בדור התבשיל [כדי להציג שוגם האכילה והשתיה הפרטית שלו חדורה בעין הצדקה, ועד שkopfat-צדקה נעשית דבר קבוע, ואילו האכילה ושתייה, וכל האכילה אינם דבר קבוע, אלא מטלטליין],

CMDODOR ממה פעם. ועוד ועיקר – לעורר אודות כללות הענן ד"קiamo מה שקיבלו כבר",

חידוש הקבלה לכל ענייני התורה ומצוות על כל השנה כולל, שייחו חזורים בנקדות היהדות, אמונה ומוסרנות נפש, שנעשית חקוקה בוכרונו תמיין, באופן שלא שייך בה שכהה או שינוי, ופערת פועלה בעבודה בפועל, כאמור, שעצם הנשמה, "הנטרות", וכל זה – מתוך הדגש מיוחדת ומוגלה בעבודה בפועל, ב"הנגלית", וכך – מתוך הדגש מיוחדת באבתה ישראל ואחדות ישראל, שפועלים זים זאת על כל ישראל, לא רק "ברוב עט", אלא כל העם ממש, שנעשים "עם אחד" בגולו, ע"י גilio נקודת היהדות שהיא אצל כל ישראל בשווה, ועד שפועלים ומוגלים אחדות של הקב"ה בכל העולם.

(משיחות שבת פרשת ויקרא, י"א אדר שני, התשמ"ט)

המתה להוצאה ה לשם והארץ. תר. 6132. צפוף | מדורי ורבי שליט"א מלך המשיח בענייני שלימוח אראן

לא מתחשבים בטענה שצוו

אם משומש שוו ארצנו אשר נגלה מאיתנו על-ידי זרים שניגרנו מארצנו, ولكن מגייעה לנו הארץ – הר' לפי זה אפשר גם רשות את נשיא ארצות הברית מושגנطن ולהסביר שם אינדיאנן, שלו הוויה שיכת וושינגטן?! ברם, למורות שכבר באו אינדיאנים לטען תביעה זו – אין עליה כלל על הדעת להתחשב בה. (משיחת פורים תש"ל – מונה)

לזכות החתן ה"ה יוסף יצחק והכלה דבורה לאה שיחיו עומייסי
לרגל החתונותם בכ"ז אדר א' לבני עדי עד מותך הרהבה של זמן הגאותה

מורה שיעור לימודי הרמב"ם היום

פרק אחד לימוד	שלשה פרקים ליום
הلاقת נדרים. פרק יא.	ה' אל' פ"ב-ב-ה.
פרק ב-	ה' מל' מל' ומולמותה. בפרקאים אל'. פרק א-
פרק ג-	ה' ד-ט-
הلاقת מורת. פרק א.	פרק י-ט-
פרק ב-	פרק ג-
פרק ג-	הקדמת הרמב"ם: אז אל' ור' מי' נחתת המורה.
פרק ה	ימ' חמישי

לזכות החתן ה"ה אליהו דוד מכאל והכלה מושקא ריביכמן שיחיו
לולג בואם בקשרי השידוךין, לבני עדי עד מותך הרהבה של זמן הגאותה

לפועל בביטחון ולנצח

יצחק גורביץ' שהגיע כחודשיים לפני כן מארצם הברית, הודיע באופן חד משמעי שבאים לא ימשיכו כולם יחד, ירד הוא מהרכבת וילך באופן רגלי אל החילונים במושבים. רק אז התרכזו החילונים להמשיך בנסיעה, הנהג פרץ את המחסום במחירות, בעוד העורבים החלו להטיר אבנים עליהם. החילונים ירו עם נשקים להברית את הפורעים, ובוסףו של דבר הגיעו השלוחים למחנה החילונים כשם בראים ושלמים. לתמיהתם של החילונים מנין להם הביטחון הרוב, ענו שמכיוון שטולת עליהם שליחות של הרבי שליט"א מלך המשיח מובלחים הם שלא יוננה להם כל רע.

לא לכrouch בפני הגוי

למרות בתהוודות פורים, התייחס הרבי שליט"א מלך המשיח לעניין ביצוריה מיוחדת. הוא תיאר את הסיפור שאירע זה עתה והשווה אותו לסיפור המגילה, היהודי "לא יכרע ולא ישתחוו" אל מול הגוי, עד ש"ינפל פחד היהודים עליו". את השיחה סיים הרבי שליט"א מלך המשיח, בהוראה מסיפור זה:

"ההוראה מסיפור זה ברורה: אם יבוא מישחו וירצה "ספר" שיש 127 גויים, המודברים בשם 127 מלכים... צורך שהיהודים יהיה חכם, על ידי התורה ש"היא חכמתכם ובינתכם"; לא רק בבית הכנסת, אלא כהמץ הפסוק "לעוני כל העמים". ואז מתבטלים כל "מחסומים", אפילו אם עומדים שם בני אדם - משומש ש"לב מלכים ביד ה'" ו"נפל פחד היהודים עליהם" - וגם בארץ הקודש, עד לאופן של "ונתני שלום בארץ ושכבותם ואין מחריד", וכמהש הפסוק ביטול הנסעה, אך השלוחים התקשו כי בדעתם להמשיך הלהאה, במקומות פרץ ויכוח, כשהבהיר יוסף ל"ויליכנו קוממיות", היה "נתתי שלום בארץ". ■

קריאת מגילה במהלך פורים

**"שים תדלו שהנערים
ונערות מהחייבים במצב
וטוב אשר גם קטנים מהם
יקיימו בעצם משלוח מנות
ומתנות לאביהם"**

הצטופפו עוד ארבעה פעילים שכולם שרויים בשמחת החג, אותה בקשו להביא גם לאותם חילילים.

מתעקשים במוחסום

בסמוך לעיר שכם FAGSU השולחים בהמון ערבי פורים החסום את דרכם, על הדרך הקימו מוחסום אבניים המונע את המשך הנסעה כשם מיידים אבנים על המשאית. החילונים בראשותם את המחב הדיעו על ביטול הנסעה, אך השלוחים התקשו כי בדעתם לאותם חילילים. לצד הנאג בחלק הקדמי של הרכבת, שב חיל שטאפקדו לשומר על נסיעי הרכבת, מאוחר

"מצבע פורים" הפך מאז עשרות שנים, לאופן ההנאה של חסידי ביום החג, במסגרת המבצע, שהוכרו על ידי הרב שליל"א מלך המשיח, יוצאים החסדים בארץ כדי לזכות יהודים כולם להביא את שמחת החג ובמיוחד שהם: מקרא מגילה, משלה מנות ומתנות לאבינוים. הפעילים לא פסחים על מחנות הצבא, בתי הרפואה, בתיה הסוהה, קרייאות מיוחדות לילדים ועוד שלל רעיונות. הכל כדי להגיע לכל אחד.

לפני יותר משבים שנה, בתחלת אדר תשכ"א (1961) יצא מכתב מה'מאזורי' של הרב שליל"א מלך המשיח, ובו פניותו לכל המוסדות, הרבנים, ראשי ישיבות, מנהנים, מורים והורים, לארגן מבצע מיוחד ולודוא בכלILD מקים את מצוות הפורים. במקביל הוא כתב גם לאיישי צבור: "הצעתי למוסדותינו שבחינוך שיטדלו שהנערים ונערות מהחייבים במצב טוב אשר גם קטנים מהם יקיימו בעצם משלוח מנות ומתנות לאבינוים". בסגנון זה, מעורר הרבי שליט"א מלך המשיח, בכל שנה חדשה, לקרואת ימי חג הפורים.

משמעותם של החילילים

אחד במפלות מבצע פורים, שהתרחש בשנת תשל"ו (1976) הועלה על נס באופן מיוחד, כשהרב שליט"א מלך המשיח אף ציין את פעילות החסדים באותו אירען, ולימד מכך הוראה בעבודת ה'

היה זה בليل פורים כאשר משאיות ובתוכה מספן חסידי חב"ד יצאה למבצע פורים מירושלים לכיוון העיר שכם שם שיוזטו חילילים במקומות חמוץים בגיזרה, בתוך הרכב היו מבון משלוחי מנות שיועדו לאותם חילילים. לצד הנאג בחלק הקדמי של הרכבת, שב חיל שטאפקדו לשומר על נסיעי הרכבת, מאוחר

עצה והדרך

קדמי ביטוחים

socionet הביטוח המוביל לשומרי התורה

בניהול ר' קדמי

כל הביטוחים בקדמי ביטוחים

מת קשרים ומרוחחים - 02770*

� מדברי נשיא הדור שליט"א, משה צדקנו

שני, ביום שני עד שלישי וכו') ואת שיורו התניא כפי שנחalker ע"י נבוד-קדושת מור-וחמי אדמור' לימי השנה.

(אגרות קודש חלק ד עמוד קעב – תרגום)

**נוסח המברך שהואיל כ'ק אדמור'
שליט"א מלך המשיח לשולח
לקראת ימי הפורים ה'תשנ"ב**

פורים שמה ושבת שלום והחנויות
באופן ומותו אורה ושמחה ושותן ויקר
ובהחלתו טובות וומצחות באורה זו
תורה וכו' ככל פירושי חז"ל
וכפליים לתושי' בתורה ומצוות.

ולמסמן תיכף ממש גאולה פורים זה
לગאלתנו האמיתית והשלימה על ידי
משיח צדkan,

ותקoomים תפלה משה ויהי נועם ה' אלקנו
עלינו ומעשה ידנו כוננה עליינו ומעשה
דיינו כוננו, בבניין בית המקדש השלישי,
לח חיים, לחים ולברכה.
(מקום החתימה)

ברכה לבן המשרת בצבא

בمعנה על מכתבי, בו מבקש ברכה עבור
בנו... שי' הנמצא בצבא:

ברצוני לבקש ממן לכתוב ולהזיר את
בנו אודות שמירה רבה להניח תפילין כל
יום, ולשלוח לו את המסר' מכובד-קדושת
מור-וחמי אדמור' המצוrf-בזה, – יכתוב
לי גם את שם אמו, – והשם יתרברך ישמור
את בנו שי' שהוא יחזור הביתה בראיה.
(אגרות קודש חלק ד עמוד קעב – תרגום)

להתחזק בביטחון בה

צריך להיות חזק בביטחון בהשם יתברך,
המניג את כל העולם ללא הבדל, שימש
וינגן עליון, וسوف سوف יביא להסתדרות טובה
בגשמיות וברוחניות.

צרכיים גם שייהיו כלים טובים כדי לקבל
את כל הברכות, וזה תורה ומצוות, ובפרט:
לומר תהילים כל יום כפי שהטהילים נחקל
לימי החודש, ללמידה כל יום פרשה חמוץ
מספרת השבוע עם רשי"י (בימים ראשון עד